

Aleksandra Cofta-Broniewska

Przybranówek, gm. Aleksandrów
Kuj., woj włocławskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 15, 52-53

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pucharów lejkowatych - tzw. grupy mątewskiej,
kultury amfor kulistych, kultury lużyckiej.
Pierwszy sezon badań.

Stanowisko usytuowane jest na krawędzi doliny Tążyny, na zachód od mokradeł, w obrębie fałdy terenowej.

Łącznie, w wyniku podjętej akcji, zbadano ok. 350 m² - rozpoczynając je wykopaliskowo w obrębie 15 jednostek eksploracyjnych. Zbadana wykopaliskowo powierzchnia stanowiska reprezentuje względnie pełne rozpoznanie archeometryczne osady ludności kultury pucharów lejkowatych /zarejestrowano 2-3 budowle słupowe oraz 6 obiektów towarzyszących/. Ponadto wyeksplorowano 3 obiekty kultury amfor kulistych oraz 1 obiekt kultury lużyckiej.

Analiza stratygrafii zalegania materiałów ceramicznych kultury pucharów lejkowatych tzw. grupy mątewskiej i kultury amfor kulistych w jednym z eksplorowanych obiektów ukonstytuowała wcześniejsze obserwacje młodszej pozycji chronologicznej materiałów ceramicznych tzw. grupy mątewskiej w stosunku do materiałów ceramicznych kultury amfor kulistych.

Uzyskano materiał źródłowy wnoszący wiele nowych, istotnych informacji do zagadnienia udziału elementów kulturowych południowo-wschodnioeuropejskich w kształtowaniu gospodarki surowcowej /skał krystalicznych/ okresu późnego neolitu.

Materiał ceramiczny reprezentowany jest przez:

- ilościowo dominujące fragmenty kultury pucharów lejkowatych, tzw. grupy mątewskiej /faza IIIc/, z komponentami tzw. grupy Linin oraz wczesnego horyzontu kultury ceramiki promienistej oraz epizodycznie współwystępujące:
- fragmenty kultury amfor kulistych /rozwinętej fazy jej rozwoju/ i
- fragmenty kultury lużyckiej.

Jakość pozyskanych źródeł kamiennych /tutaj skał krystalicznych/ konstatuje poprzednie obserwacje poczynione w w/w programie badawczym, odnośnie całokształtu sfery organizacyjno-technicznej wytwórczości w tych surowcach /por. sprawozdanie z badań archeologicznych w Dąbrowie Biskupiej na stanowisku 21 - Informator Archeologiczny 1980/.

Rozpoznanie archeologiczne uznano za zakończone.

PRZYBRANÓWEK, gm. Aleksandrów Kuj. Uniwersytet im. Adama
woj. włocławskie Mickiewicza w Poznaniu
Stanowisko 4 Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofa-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Jagielloński. Pierwszy sezon badań. Obozowisko kultury ceramiki wstęgowej rytej, ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych.

Stanowisko położone jest na krawędzi doliny Tążyny w dolnej partii niewielkiego pagórka. Gleba piaszczysta, miejscami zwydmiona.

Badania sondażowe ukierunkowane na rozpoznanie obozowiska kultury ceramiki wstęgowej rytej /"epiwstęgowego" - cechy transformacji w kierunku kultury pucharów lejkowatych/ objęły powierzchnię 50 m², w ramach której mieściło się niewielkie skupisko ceramiki tej kultury na powierzchni stanowiska.

Stratygrafia stanowiska: warstwa I - humus współczesny /grubość 0,2 m/, II - próchnica pierwotna /grubość 0,2-0,3 m/, III - skała macierzysta /plasek/. Ze względu na bardzo silne zbielicowanie próchnicy nie wyróżniono obiektów. Ceramika i nieliczne krzemienie kultury ceramiki wstęgowej rytej wystąpiły w warstwie I i II w wyraźnej koncentracji w formie owalu o wymiarach 7 x 4 m o orientacji dłuższej osi na linii NE-SW, równoległe do warstwicy stoku pagórka. Układ ten można interpretować jako pozostałość szalasu. Pozostałe, wymienione na wstępie kultury reprezentowały pojedyncze fragmenty ceramiki.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii w Poznaniu.

Badania nie będą kontynuowane.

REMBIELIN, gm. Chorzele
woj. ostrołęckie
Stanowisko 1 "Łysa Góra"

patrz
okres halsztacki

RZESZÓW
Stanowiska 88 i 89

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Wojciech Blajer przy współpracy Joanny Aksztulewicz. Konsultantem był prof. dr hab. Jan Machnik. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Drugi sezon badań. Osady wielokulturowe: stan. 88 - młodsza epoka kamienia i wczesna epoka brązu; stan. 89 - młodsza epoka kamienia i wczesna epoka brązu, zapewne też okres halsztacki.